

ת"פ (תל אביב) 48426-11-23 - מדינת ישראל נ' רואי מזרחי

ת"פ (תל-אביב-יפו) 48426-11-23 - מדינת ישראל נ' רואי מזרחי/שלום תל-אביב-יפו

ת"פ (תל-אביב-יפו) 48426-11-23

מדינת ישראל

נגד

רואי מזרחי

בית משפט השלום בתל-אביב-יפו - יפו

[30.10.2024]

כבוד השופט הבכיר, שאול אבינור

ע"י ב"כ עו"ד שני מגדי

ע"י ב"כ עו"ד ירון פורר

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הורשע לפניי - על יסוד הודאתו, שניתנה במסגרת הסדר טיעון דיוני - בעבירות שבהן הואשם בתיק שבכותרת (להלן - התיק העיקרי) ובת"פ 55204-12-23 מבית משפט השלום ברחובות (להלן - התיק המצורף).

2. בכתבי האישום המתוקנים (בתיק העיקרי ובתיק המצורף) נטען, בעיקרי הדברים, כלהלן:

בתיק העיקרי:

העובדות הנטענות:

ביום 28.01.2023 בשעה 12:13 או בסמוך לכך, בחניון בתל אביב, הסיג הנאשם גבול לרכבו של המתלונן, בדרך

שאינה ידועה. בהמשך לכך נטל הנאשם מתוך הרכב מצבר נייד; וזאת ללא הסכמת הבעלים ובמטרה לשלול את

הרכוש שלילת קבע מבעליו.

הוראות החיקוק:

הסגת גבול, עבירה לפי הוראות סעיף 447(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); גניבה מרכב,

עבירה לפי הוראות סעיף 413ד(א) לחוק העונשין.

בתיק המצורף:

העובדות:

במועד שאינו ידוע למאשימה קיבל הנאשם לידי לוחית רישוי מזויפת והתקין אותה על רכב מסוג רנו, שהיה בהחזקתו

(להלן - הרכב). ביום 23.05.2023 בשעה 20:51 או בסמוך לכך הגיע הנאשם לאולם אירועים בנס ציונה, באמצעות

הרכב עם לוחית הרישוי המזויפת, והחנה את הרכב בכניסה לאולם האירועים.

הוראות החיקוק:

קבלת רכב או חלקי רכב גנובים, עבירה לפי הוראות סעיף 413י לחוק העונשין.

3. בתחילת ההליכים המקדמיים לפני הגיעו הצדדים לכלל הסדר טיעון, שבמסגרתו הוגשו כתבי האישום המתוקנים הנ"ל, בהם הושמטו חלק מהעובדות הנטענות ובעקבות כך גם תוקנו הוראות חיקוק. הצדדים לא הגיעו להסכמות לענין הטיעונים לעונש, כאשר המאשימה הודיעה כי עמדתה היא לעתירה להשתת מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, וכן לענישה נלווית. הנאשם הודה בעובדות כתבי האישום המתוקנים והורשע, על יסוד הודאה זו, בעבירות שבהן הואשם כמפורט לעיל (ר' גם הכרעת הדין בפרוטוקול, עמ' 3).
- ב. הראיות לקביעת העונש ותמצית טיעוני הצדדים:
4. כראייה לקביעת העונש הגישה ב"כ המאשימה את תדפיס המידע הפלילי בעניינו של הנאשם. כעולה מתדפיס זה, לנאשם - יליד שנת 1980, כבן 44 שנים כיום - 10 רישומים קודמים במגוון של עבירות, לרבות עבירות רכוש. הנאשם אף נשא בעברו עונש של מאסר בפועל. הרשעתו הקודמת האחרונה של הנאשם היא משנת 2023, בגין ביצוע עבירות של תקיפה סתם (בת זוג) והסגת גבול.
5. ב"כ המאשימה עמדה בטיעוניה על עובדות כתבי האישומים המתוקנים, שבהן הודה הנאשם, וטענה כי במעשיו פגע הנאשם בערכים החברתיים של ההגנה על שלום הציבור ועל קניינו, וכן בהגנה על תחושת הביטחון בדרכים ועל תחושת הפרטיות. עוד הדגישה התובעת, כי מדובר במעשים שמעבר לנזק הכלכלי הנגרם מביצועם יש בהם כדי לגרום לקורבנות תחושה שרכושם הפך הפקר.
6. בנסיבות האמורות עתרה ב"כ המאשימה לקביעת מתחמי עונש הולמים כלהלן: בתיק העיקרי, בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין 12 חודשי מאסר בפועל; בתיק המצורף, בין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 12 חודשי מאסר בפועל. בהקשר לתיק המצורף הפנתה התובעת לת"פ (שלום י-ם) 44521-09-17 מדינת ישראל נ' אשהב (02.01.2020), אך יש להעיר כי באותו מקרה הורשע הנאשם גם בעבירה של זיוף סימני זיהוי של רכב.
7. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם עמדה ב"כ המאשימה על ההודאה ועל נטילת האחריות, אך בד בבד גם על עברו המכביד של הנאשם - בפרט בשים לב להרשעתו הקודמת האחרונה. בנסיבות אלה עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם, באופן קונקרטי, עונש של שמונה חודשי מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, וכן מאסר מותנה וקנס כספי.
8. ב"כ הנאשם, מצידו, מתח ביקורת על טיעון המאשימה בטענה שאינו מידתי. בעניין התיק העיקרי הדגיש הסניגור כי מדובר בגניבת מצבר נייד מתוך הרכב, ללא גרימת נזק כלשהו וכאשר בסופו של דבר הרכוש הוחזר. בעניין התיק המצורף הדגיש הסניגור כי מדובר בביצוע העבירה ללא עבירות נלוות כלשהן, ומבלי שהזיוף יוחס לנאשם, באופן שלמעשה ניתן היה להגיש את כתב האישום המתוקן לבית המשפט לתעבורה. עוד הפנה הסניגור לתיקונים המהותיים שנערכו בשני כתבי האישום המקוריים, לרקע קשיים ראייתיים.
9. לעניין מדיניות הענישה הנהוגה הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה ישנה מאוד, כך שספק אם ניתן לראות בה כמשקפת את מדיניות הענישה הנהוגה. מכל מקום, כך לשיטתו, מתחם העונש ההולם בתיק המצורף צריך באופן מובהק להתחיל במאסר מותנה. לעניין התיק העיקרי הפנה הסניגור לת"פ (שלום ת"א) 62786-06-21 מדינת ישראל נ' יטאו (26.02.2023), שם נקבע רף תחתון של של"צ, אך יש להעיר כי שם דובר בהסדר טיעון "סגור".

10. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחמי העונש ההולמים הפנה הסניגור לכך שהנאשם עובד כיום באופן מסודר ועל פי מכתב מעסיקו (1/ס) הוא עובד חיוני ללא תחליף, אך צפוי לפיטורין אם יוטל עליו עונש לנשיאה בדרך של עבודות שירות. עוד ציין הסניגור כי הנאשם עתיד להינשא ועל כן עתר בכל לשון של בקשה להסתפק בהשתת ענישה צופה פני עתיד בצירוף ענישה כלכלית. הסניגור ער, כמובן, לעברו הפלילי הלא קל של מרשו, אך ביקש למצוא התמתנות בעבר זה בשנים האחרונות. בהקשר זה הוסיף הסניגור והדגיש כי ההרשעה הקודמת האחרונה של הנאשם (כאמור, משנת 2023) מתייחסת לעבירות שבוצעו בשנת 2021.

11. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, אמר: "אני מאוד מצטער על הסיטואציה. התחלתי לעבוד. אני מפחד שיפטרו אותי מהעבודה. אני מוכן לשלם קנס. אני גם עומד להתחתן ומאוד מצטער" (בפרוטוקול, עמ' 7 שורה 2 ואילך).

ג. קביעת מתחמי העונש ההולמים:

12. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לכל "אירוע עברייני" שבגיניו הורשע הנאשם, וזאת בהתאם לעיקרון ההלימה. בהקשר זה יתחשב בית המשפט, בין השאר, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. במקרה דנא מדובר כאמור בשני מקרים שונים, שהתרחשו בזמנים שונים, במקומות שונים וכנגד קורבנות שונים - וממילא ברור כי יש לקבוע שני מתחמי עונש נפרדים.

13. לעניין הערכים החברתיים, שנפגעו כתולדה מביצוע העבירות, מקובל עליי טיעון ב"כ המאשימה. עוד יש להוסיף כאן, כי בתיק העיקרי עסקינן בהסגת גבול לתוך רכב - שמטבע הדברים יש בה משום תחכום, גם כאשר אופן הסגת הגבול אינו ידוע (כאמור בעובדות כתב האישום המתוקן). לא ניתן אפוא בנסיבות כאלה לקבוע מתחם עונש הולם שתחילתו בענישה צופה פני עתיד גרידא, כעתירת הסניגור (ר' והשווה ת"פ (שלום ת"א) 48542-10-21 מדינת ישראל נ' בובלי (13.09.2023), והאסמכתאות שם).

14. בהתחשב במכלול הנסיבות אני קובע אפוא את מתחמי העונש ההולמים במקרה זה, כלהלן: בתיק העיקרי - בין מאסר קצר, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל; בתיק המצורף - בין ענישה צופה פני עתיד לבין 9 חודשי מאסר בפועל.

ד. גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחמי העונש ההולמים:

15. לאחר קביעת מתחמי העונש ההולמים על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחמים אלה - למעט במקרים יוצאי דופן, בהם הוא רשאי לחרוג מכך, שאין עניינם לכאן - תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.

16. בעניינינו מדובר כאמור בנאשם כבן 44 שנים, שנטל אחריות מלאה ומידית על מעשיו, תוך צירוף התיק המצורף; וזאת לאחר שנערכו תיקונים מהותיים בשני כתבי האישום. עם זאת, לנאשם עבר פלילי, שכאמור איננו קל. במכלול נסיבות אלה, אם גם תוך נטייה לכף קולה ומתן משקל משמעותי להודאה, לנטילת האחריות ולצירוף התיקים - ניתן אפוא לגזור את עונשו של הנאשם בקרבת הרף התחתון של מתחמי העונש ההולמים; הגם שלא ברף התחתון עצמו.

17. אשר לרכיב הענישה של מאסר בפועל, מדובר ברכיב שבהתאם למתחמי העונש ההולמים שנקבעו ניתן לשאתו בדרך של עבודות שירות. ואולם, נוכח מעצרו של הנאשם בעניין אחר, פשיטא שאין אפשרות משפטית להורות על נשיאת המאסר בדרך של עבודות שירות ולפיכך על הנאשם יהיה לשאתו מאחורי סורג ובריח.

ה. סוף דבר:

18. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכף חומרה ולכף קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) 45 ימי מאסר בפועל, בניכוי ימי המעצר בהתאם לרישומי שב"ס.

(ב) מאסר על תנאי למשך 4 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה מהעבירות בהן הורשע.

(ג) קנס בסך של 2,000 ₪, או 8 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.01.2025 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מיד.

ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ח תשרי תשפ"ה, 30 אוקטובר 2024, במעמד הצדדים.